

تأثیر قرق بر تغییرات پوشش گیاهی مرتع استپی استان یزد در دو دهه گذشته (۱۳۶۵-۸۳)

ناصر باغستانی میدی^۱، محمد تقی زارع^۲ و جلال عبدالهی^۳

E-mail: n_baghestani@yahoo.com

۱- استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی یزد

۲- کارشناس ارشد مرتع داری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

۳- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۶/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۳۸۴/۱۱/۲۵

چکیده

مطالعه تغییرات پوشش گیاهی تحت شرایط چرای مداوم و حفاظت از چرا در مدیریت آتی رویشگاههای مرتعی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به همین انگیزه اثرات قرق دو دهه گذشته (۱۳۶۵-۸۳) بر پوشش گیاهی مرتع واقع در محدوده ایستگاه تحقیقات مرتع نیر به عنوان الگویی از مرتع استپی استان یزد مطالعه گردید. سه قطعه آزمایشی نسبتاً یکنواخت، هر یک به مساحت ۷/۵ هکتار در محدوده اراضی قرق شده ایستگاه انتخاب شد. این اراضی از سال ۱۳۶۵ تا زمان آماربرداری در ۱۳۸۳ قرق کامل بوده‌اند. در حاشیه این اراضی نیز قطعات سه گانه مشابه، ولی تحت چرای مرسوم منطقه مشخص گردید. آماربرداری از درصد پوشش و تراکم گیاهان با شیوه اندازه‌گیری سطح پلات و برآورد تولید با روش قطع و توزین صورت گرفت و جهت مقایسه‌های داده‌های درون و خارج قرق از آزمون تی استفاده شد. نتایج نشان داد که قرق بر درصد پوشش و تولید کل گیاهان عرصه تاثیر معنی دار می‌گذارد ($p<0.01$). تحت تاثیر قرق، دو گونه خوشخوارک *Salsola rigida* و *Stipa barbata* در *Artemisia sieberi* در عرصه توسعه بیشتری یافته است. درصد پوشش، تراکم و تولید گونه خوشخوارک *Noaea mucronata* از قرق بروج از آن فاقد تفاوت معنی دار بوده است ($p>0.05$). در عرصه چرا شده، میزان درصد پوشش، تراکم و تولید علوفه گونه‌های نامرغوب در تولید گونه اول، تراکم گونه دوم و پوشش و تراکم گونه سوم معنی دار شده است ($p<0.05$). نتایج دو دهه قرق نشان داد که روند تغییرات پوشش گیاهی در مرتع مناطق خشک کند می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: قرق، مرتع استپی، مناطق خشک، گیاهان خوشخوارک، گیاهان نامرغوب، چرا، یزد.

حاصل بی‌توجهی در بکارگیری اصولی مدیریت مرتع بوده و متساقنه سطح وسیعی از رویشگاههای مرتعی کشور با این معضل مواجه می‌باشند. دستیابی به روند تغییرات پوشش گیاهی در مرتع مصون از چرا و تحت چرای دام، جهت برنامه‌ریزی و مدیریت بهینه مرتع کشور، امری مهم می‌باشد. در این رابطه نتایج مطالعات گستردۀ در سطح جهانی و در مقیاس کشوری نیز در برخی از مرتع ایران

مقدمه

عوامل آب و هوایی، خاک، پستی و بلندی و موجودات زنده بر چگونگی گسترش جوامع گیاهی در رویشگاههای مرتعی ایفاء نقش می‌نمایند. بنابراین حضور یا حذف گیاهان در یک مرتع، تصادفی اتفاق نمی‌افتد (baghestani میدی، ۱۳۷۵ و مقدم، ۱۳۷۷). تغییر در ترکیب گیاهان و کاهش کمی و کیفی علوفه تولیدی مرتع،

پوشش گونه‌های *Stipa barbata*, *Salsola rigida*, *Scariola* در داخل قرق و گونه *Artemisia sieberi orientalis* در خارج قرق فزونی یافته است. در این محدوده کل درصد پوشش گیاهان دائمی داخل قرق ۶۲ درصد و کل تولید گیاهان اندازه گیری شده حدود ۲۹۰ کیلوگرم در هکتار افزایش نشان می‌دهند. باگستانی میبدی (۱۳۷۲) در بررسی عملکرد قرق بر ترکیب پوشش گیاهی طی یک دوره ۷ ساله (۱۳۶۵-۷۲) در مراتع منطقه استپی ندوشن استان یزد اعلام می‌دارد که درصد کل پوشش گیاهی عرصه قرق شده حدود ۶ درصد افزایش یافته است. در این میان بیشترین افزایش با میزان ۳ درصد متعلق به گیاهان جنس استپیا بوده است. وی اضافه می‌نماید که تغییرات وسیع و سریع در ترکیب پوشش گیاهی در کوتاه‌مدت حاصل نمی‌شود.

Noor و همکاران (۱۹۹۱) در بررسی ترکیب و تولید گندمیان، فوربها و بوته‌ای‌های مراتع شاهکوهات پاکستان اعلام می‌دارد که با گذشت ۶ سال تفاوت معنی‌داری بین محدوده قرق شده و خارج آن دیده نمی‌شود و برای اصلاح مراتع چرا شده باشد زیاد در مناطق نیمه خشک، دخالت مستقیم انسان لازم می‌باشد. در بررسی دو گراسلند بیابانی آریزونا که یکی ۴۷ سال تحت چرای شدید بود و در دیگری پس از چرای ملایم به مدت ۲۸ سال تحت قرق قرار گرفته، مشاهده گردید که در چرای شدید، گیاهان علفی دائمی دیده نمی‌شوند و گیاهان بوته‌ای و درختچه‌ای نظیر *Prosopis julifolia* افزایش یافته‌اند. در این گزارش جهت بازگشت به کلیماکس به اعمال مدیریتهای دیگری علاوه بر قرق تاکید شده است (Smith& Schmutz, 1975). Gillen و همکاران (2000) در بررسی شدتهای مختلف دام‌گذاری در مرتع گراس مخلوط واقع در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اوکلاهما طی دوره ۷ ساله (۱۹۹۰-۹۶) اعلام می‌دارد که افزایش در گونه‌های حساس به چرا در شدت دام‌گذاری سبک به زمان طولانی‌تری نیاز دارد. در تحقیقات Yorks و

در اختیار می‌باشد که به برخی از آنها در زیراشاره شده است:

در اثر کاهش فشار چرای دام بر مراتع موته اصفهان، گونه‌های گندمی چندساله افزایش یافته‌اند. در قرق ایزدخواست حذف چرای دام به توسعه گونه‌های *Trigonella* و *Astragalus chaborasicus* کمک نموده است. در مراتع حسین‌آباد شیراز نیز قرق دو ساله بر تراکم گونه *Bromus tomentellus* افزوده است (شیدایی، ۱۳۵۰). در قرق ۵ ساله مراتع فریدن، کل پوشش تاجی ۱۲/۳ درصد، لاشبرگ ۷/۸ درصد و تراکم ۶۲ درصد افزایش داشته است. درصد ترکیب گونه‌های طبقه I و II به ترتیب ۰/۹۱ و ۳/۱ درصد افزایش و طبقه III حدود ۱/۴ درصد کاهش داشته است (وهابی، ۱۳۶۸). آقاجانلو و موسوی (۱۳۸۴) در بررسی قرق ۱۷ ساله متنه به سال ۱۳۸۱ مراتع جنوب شهرستان زنجان اعلام می‌دارند که کل پوشش تاجی عرصه به میزان ۱۵/۷ درصد و میزان تولید علوفه آن ۱۴۰/۳ کیلوگرم در هکتار افزایش یافته است که به ترتیب این اختلاف در سطوح ۱۰ و ۵ درصد معنی‌دار بوده است. هر چند تغییر در ترکیب گیاهان طبقه I و II و III به ترتیب به میزان ۹/۶، ۱/۷ و ۴/۴ درصد بوده‌اند، ولی این اختلافها فاقد تفاوت معنی‌دار گزارش شده و برای مشاهده تغییرات وسیعتر زمان بیشتری برای قرق پیشنهاد نموده‌اند. اکبرزاده (۱۳۸۴) در بررسی قرق رو دشور اعلام می‌دارد که در اثر قرق ۲۶ ساله (۱۳۴۷-۷۳) کل پوشش تاجی گونه‌های دائمی از ۵/۵ درصد به ۱۳/۵ درصد افزایش یافته که در این رابطه سهم افزایش ترکیب گیاهان گندمی به مراتب بیشتر و حاکی از گرایش توسعه پوشش عرصه به گراسها می‌باشد. مقدار تولید علوفه عرصه تحت چرا و قرق شده به ترتیب برابر ۲۰۰/۲ و ۵۱۶/۵ کیلوگرم در هکتار بوده‌اند. ارزانی و همکاران (۱۳۷۸) در مطالعه تأثیر قرق ۱۲ ساله متنه به سال ۱۳۷۷ در محدوده قرق ایستگاه تحقیقات مرتع نیر اعلام می‌دارند که درصد

مواد و روشها

۱- مشخصات عمومی منطقه مورد مطالعه

این مطالعه در درون ایستگاه تحقیقات مرتع نیر و اراضی تحت چرای مجاور آن در حوزه آبریز شیب جنوبی شیرکوه از توابع شهرستان تفت استان یزد اجرا شد. گلهایی که عمدۀ ترکیب آنرا بز بومی منطقه تشکیل می‌دهند، همواره بیش از دوره فصل چرا و با شدت زیاد در اراضی خارج از قرق، چرا می‌نمایند. عرصه، الگویی از مرتع دشتهای مرتفع در مناطق استپی محسوب می‌شود. اقلیم منطقه در تقسیم‌بندی آمبرژه در ردیف مناطق خشک سرد (خلیلی، ۱۳۶۰) و از دید قلمرو اقلیم حیاتی ایران در زیر منطقه استپی واقع می‌شود (شیدایی، ۱۳۴۸). میانگین بارندگی سالانه ۱۹ ساله گذشته (۱۳۶۵-۸۳) برابر ۱۴۴ میلیمتر بوده که حداقل آنها به ترتیب در سالهای ۱۳۸۱ و ۱۳۷۹ رخ داده است. میانگین بارندگی در سال مطالعه (۱۳۸۳)، برابر ۲۰۸ میلیمتر می‌باشد. توزیع ماهانه بارندگی در سالهای مذکور همراه با متوسط درازمدت ۱۹ ساله در جدول ۱ درج شده است. گونه‌های غالب داخل قرق *Salsola rigida*, *barbata*, *Artemisia sieberi* و *Launaea* و خارج قرق *Scariola orientalis* و *Stipa acanthodes* می‌باشند. گونه‌های متعدد دیگری از چند ساله‌ها و یکساله‌ها با گسترش اندک نیز در ترکیب گیاهی منطقه وجود دارند. حضور گیاهان یکساله و چند ساله‌های علفی بیشتر تحت تاثیر بارندگی سالانه هستند، در حالی که بیشتر بوته‌های چند ساله حتی در سال بسیار خشک نیز حضور داشته‌اند (باغستانی‌میدی، ۱۳۸۴).

همکاران (1992) در ایالت یوتای امریکا، Walker (1988) در استرالیا و Sharp و همکاران (1990) در آیدaho به این نکته تأکید شده است که تغییرات در مناطق خشک بسیار بطئی است و برای رویت روندهای واقعی از وضعیت و پویایی پوشش گیاهی مرتع مناطق خشک به دوره زمانی طولانی نیاز است. Yorks و همکاران (1992) مقیاس زمانی بالغ بر یک نسل انسانی و Walker (1988) حداقل دوره زمانی لازم را ۴۰ سال بیان داشته‌اند. Raux و O'Connor (1995) در بررسی تاثیر قرق بر تغییرات پوشش گیاهی بوته‌زارهای منطقه کاروو در آفریقای جنوبی مدت ۲۳ سال را برای تشخیص روند جایگزینی در واکنش به چرا، کافی نمی‌دانند. West و همکاران (1984) در بررسی قرق در ۵ منطقه قرق شده در درمنه‌زارهای غرب ایالت یوتا اعلام می‌دارند که برای اصلاح و افزایش تولید علوفه مرتع به زمانی بیش از ۱۳ سال نیاز می‌باشد و چنانچه برگشت سریع مرتع به وضع سابق، یعنی غلبه گراسها مورد نظر باشد، نیاز به دخالت و دستکاری مستقیم در مرتع خواهد بود.

با مرور نتایج فوق الذکر نتیجه گیری می‌شود که اثرات قرق در سایتها مختلف مرتعی متفاوت است و وضعیت مرتع در یک رویشگاه مشخص، بر نتایج حاصل از قرق آن تاثیر می‌گذارد. اثرات قرق در دو دهه گذشته (۱۳۶۵-۸۳) بر مرتع تخریب شده نیر به عنوان الگویی از مرتع استپی استان یزد در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت که نتایج حاصل از آن بر مدیریت آتی مرتع منطقه و عرصه‌های مشابه آن در سطح کشور کاربرد خواهد داشت.

جدول ۱- توزیع ماهانه بارندگی(میلیمتر) در خشکترین، مطبوعترین، سال مطالعه و متوسط درازمدت ۱۹ ساله متنه به سال ۱۳۸۳ در ایستگاه تحقیقات مرتع نیر

سالانه	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	ماه	سال
													زراعی	
۲۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲	۱۰	۱۰	۴	۱	۰	۱۳۷۹	
۲۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۳۵	۰	۳	۹۱	۸۱	۰	۰	۱۳۸۱	
۲۰۸	۰	۰	۰	۰	۵	۵۰	۰	۶	۱۰۰	۴۷	۰	۰	۱۳۸۳	
۱۴۴	۰	۰	۰	۲	۵	۱۸	۳۰	۲۴	۳۲	۲۲	۸	۲	۱۳۶۵- ۱۳۸۳	

لحاظ شد. ارزیابی درصد پوشش و تراکم گیاهان داخل و خارج قرق با روش اندازه گیری سطح پلات و برآورد تولید علوفه گیاهان، با شیوه قطع و توزین صورت گرفت. *Stipa* در این بررسی سه گونه شاخص رویشگاه شامل *Artemisia sieberi*, *Salsola rigida*, *Noaea mucronata* و *Launaea acanthodes* و *Scariola orientalis* بیشتر سه گونه گیاهی مهم همراه شامل چند ساله به دلیل اهمیت ناچیز به عنوان دیگر گیاهان نیز تفکیک نشده و تحت عنوان گیاهان یکسانه مورد توجه بود که به تفکیک آماربرداری شدند. بقیه گیاهان چند ساله در این تحقیق محاسبه شد. گونه‌های یکسانه نیز تفکیک نشده و تحت عنوان گیاهان یکسانه مورد ارزیابی قرار گرفتند. در ارزیابی درصد پوشش، مقادیر لاشبرگ نیز اندازه گیری شده است. داده‌ها در محیط نرم افزار Excell 2000 ثبت و محاسبات لازم در مورد آنها انجام گرفت. جهت مقایسه میانگین‌های درصد پوشش، تراکم و تولید علوفه گیاهان داخل و خارج قرق از آزمون تی استودنت در نرم افزار SPSS. 10 استفاده شده است.

۲- روش تحقیق

سه قطعه آزمایشی نسبتاً یکنواخت، هر کدام به مساحت ۷/۵ هکتار در محدوده اراضی ایستگاه تحقیقات مرتع نیر مجزا گردید. این عرصه از سال ۱۳۶۵ تا زمان آماربرداری در این پژوهش (سال ۱۳۸۳) قرق بوده است (شکل ۱). در حاشیه این اراضی نیز قطعات سه گانه مشابه از نظر سطح انتخاب شد. این محدوده همانند دیگر عرصه‌های مرتعی منطقه همواره تحت چرای مرسوم و شدید بوده است (شکل ۲). در هر یک از قطعات آزمایشی درون و خارج قرق، ۵ خط ترانسکت ۳۰۰ متری با فاصله مساوی ۵۰ متر مستقر گردید و بر روی هر یک از آنها به روش سیستماتیک ۱۰ نقطه جهت پلات گذاری تعیین شد. آماربرداری از درصد پوشش، تراکم و تولید گیاهان عرصه با حجم نمونه ۱۵۰ پلات ۲×۱ متری در داخل و خارج قرق (مجموع سه قطعه آزمایشی) انجام گرفت. نظر به اندک بودن رویش جاری گیاهان در هر یک از پلاتها (خصوصاً پلاتهای خارج قرق)، تولید ۱۰ پلات در هر خط ترانسکت با هم جمع‌آوری شد. بنابراین در تجزیه و تحلیل آماری، متوسط وزن و درصد پوشش گیاهی ۱۰ پلات به عنوان یک نمونه منظور که با این حساب داده‌های ۱۵ نمونه در داخل و خارج قرق در محاسبه

ساله قرق صدرآباد ندوشن با متوسط بارندگی ۱۵۰ میلیمتر، این تفاوت را در حدود ۶ درصد اعلام می‌دارد. اکبرزاده (۱۳۸۴) در قرق ۲۶ ساله مراعع روذشور با متوسط بارندگی سالانه حدود ۲۰۰ میلیمتر تغییرات صورت گرفته را حدود ۸ درصد گزارش می‌نماید. وهابی (۱۳۶۸) تغییر در مراعع نیمه استپی فریدن را طی یک دوره ۵ ساله برابر $12/3$ درصد و آقا جانلو و موسوی (۱۳۸۴) این مقادیر را برای مراعع جنوب زنجان $15/7$ درصد اعلام می‌دارند. نحوه استفاده در گذشته

نتایج

نتایج مقایسه میانگین‌های درصد پوشش، تراکم و تولید گیاهان مراعع قرق و چرا شده عرصه تحت مطالعه در جدول ۲ درج شده است.

بحث

قرق در دوره ۱۹ ساله (۱۳۶۵-۸۳) بر درصد پوشش و تولید کل گیاهان عرصه تاثیر معنی دار گذاشته است. دامنه تغییرات بر درصد پوشش گیاهان چند ساله حدود ۳ درصد بوده است. باگستانتی میبدی (۱۳۷۲) در بررسی ۷

جدول ۲- مقایسه میانگین‌های درصد پوشش، تراکم و تولید گیاهان مراعع قرق و چرا شده منطقه نیر استان یزد^۱ (۱۳۸۳)

نام گیاه	پوشش (درصد)	قرق	چرا شده	قرق	تراکم (پایه در هکتار)	تولید (کیلوگرم در هکتار)	قرق	چرا شده	فرق	چرا شده	تولید
<i>Salosa rigida</i>	$3/4 \pm 0/46^a$	$0/1 \pm 0/03^b$	367 ± 114^b	8667 ± 1283^a	$117/0 \pm 15/7^a$	$2/7 \pm 0/9^b$	$479 \pm 8/1^a$	$65/3 \pm 11/2^a$	$-117/0 \pm 15/7^a$	$-479 \pm 8/1^a$	
<i>Artemisia sieberi</i>	$3/1 \pm 0/46^a$	$2/3 \pm 0/32^a$	3634 ± 540^a	4077 ± 468^a	$57/3 \pm 9/8^a$	$8/0 \pm 1/6^b$	$57/3 \pm 9/8^a$	1900 ± 375^b	-3634 ± 540^a	$-57/3 \pm 9/8^a$	
<i>Stipa barbata</i>	$1/3 \pm 0/14^a$	$0/3 \pm 0/04^b$	3867 ± 410^a	3167 ± 351^b	$12/9 \pm 1/9^a$	$16/2 \pm 2/1^a$	$12/9 \pm 1/9^a$	6100 ± 598^a	-3867 ± 410^a	$-12/9 \pm 1/9^a$	
<i>Noaea mucronata</i>	$0/6 \pm 0/08^b$	$0/9 \pm 0/09^a$	3167 ± 351^a	6134 ± 1297^a	$75/4 \pm 11/2^b$	$123/6 \pm 16/2^a$	$75/4 \pm 11/2^b$	7000 ± 1057^a	-6134 ± 1297^a	$-75/4 \pm 11/2^b$	
<i>Scariola orientalis</i>	$2/4 \pm 0/35^a$	$3/5 \pm 0/40^a$	2934 ± 626^b	2934 ± 626^b	$31/1 \pm 7/7^a$	$53/5 \pm 11/2^a$	$31/1 \pm 7/7^a$	5767 ± 1162^a	-2934 ± 626^b	$-31/1 \pm 7/7^a$	
دیگر گیاهان چندساله	$2/2 \pm 0/37^a$	$1/9 \pm 0/22^a$	3000 ± 535^a	3000 ± 535^a	$33/5 \pm 4/1^a$	$33/7 \pm 4/1^a$	$33/5 \pm 7/2^a$	3500 ± 638^a	-3000 ± 535^a	$-33/5 \pm 4/1^a$	
مجموع گیاهان چندساله	$14/5 \pm 0/75^a$	$11/6 \pm 0/77^b$	28267 ± 2121^a	21833 ± 1917^a	$392/4 \pm 15/8^a$	$284/7 \pm 22/6^b$	$17/4 \pm 1/9^a$	28267 ± 2121^a	-28267 ± 2121^a	$-392/4 \pm 15/8^a$	
مجموع گیاهان یکساله	$1/4 \pm 0/11^a$	$0/6 \pm 0/08^b$	$17/4 \pm 1/9^a$	$17/4 \pm 1/9^a$	$409/8 \pm 17/2^a$	$5/5 \pm 0/8^b$	$17/4 \pm 1/9^a$	$409/8 \pm 17/2^a$	$-17/4 \pm 1/9^a$	$-409/8 \pm 17/2^a$	
پوشش کل گیاهان	$15/9 \pm 0/73^a$	$12/2 \pm 0/76^b$	290 ± 56^b	290 ± 56^b	290 ± 56^b	290 ± 56^b	290 ± 56^b	290 ± 56^b	-290 ± 56^b	-290 ± 56^b	
لاشبرگ	$14/3 \pm 0/59^a$	$12/4 \pm 0/56^b$									

۱) تراکم گیاهان یکساله در این بررسی اندازه‌گیری نگردیده است، در ضمن حروف مشابه در هر ردیف از ستونهای اصلی بیانگر عدم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد می‌باشد.

اثرات بارزی دارند. افزایش درصد پوشش گیاهی در عرصه‌های قرق شده مناطق نیمه استپی قابل انتظار است،

و شرایط رویشگاه (به ویژه میزان بارندگی سالانه) بر میزان دامنه تغییرات پوشش گیاهی قرق‌های مختلف

مواجه بوده‌اند) با غستنی میدی، ۱۳۸۴). بنابر این بوته‌زاری فرم غالب پوشش را در مناطق خشک تشکیل می‌دهد.

در صد پوشش، تراکم و تولید گونه بوته‌ای *Artemisia sieberi* در محدوده قرق و خارج از آن فاقد تفاوت معنی دار بوده است. بنابراین جلوگیری از ورود دام بر افزایش یا کاهش این گونه در عرصه تاثیر چندانی ندارد. نتایج این پژوهش با گزارش‌های با غستنی میدی (۱۳۷۲)، ارزانی و همکاران (۱۳۷۸) و اکبرزاده (۱۳۸۴) مطابقت دارد. ارزش رجحانی این گونه در ترکیب گیاهان موجود عرصه از درجه بالایی برخوردار نیست و کمتر تحت تاثیر فشار چرای دام واقع می‌شود (با غستنی میدی و ارزانی، ۱۳۸۴). بنابراین قرق عرصه بهبودی بر رشد و گسترش آن نمی‌گذارد. گونه بوته‌ای *Salsola rigida* بسیار خوشخوارک می‌باشد و در چرای بیش از دوره مجاز و با شدت زیاد صدمه می‌بیند، به طوری که از عرصه تحت چرای منطقه تقریباً حذف شده است. در صد پوشش گونه ۳/۳ در صد و تولید آن ۱۱۴/۳ کیلوگرم در هکتار تحت تاثیر قرق فروزنی یافته است. بنابراین با اجرای عملیات عرصه‌های مشابه آن غالب می‌گردد. این گیاه بوته‌ای همراه گونه بوته‌ای *Stipa barbata* عمدۀ افزایش تولید علوفه عرصه را به خود اختصاص می‌دهند. در عرصه چرا شده، میزان در صد پوشش، تراکم و تولید علوفه گونه‌های *acanthodes*, *Scariola orientalis*, *Noaea mucronata* و *Launaea* بیشتر از قرق بوده، لیکن حذف کامل و جایگزینی آنها توسط گونه‌های مرغوب طی اعمال قرق ۱۹ ساله بروز نیافته است. ارزانی و همکاران (۱۳۷۸)، در بررسی تأثیر ۱۲ ساله قرق این عرصه به افزایش دو گونه مرغوب *Stipa barbata* و *Salsola rigida* اشاره نمودند، ولی با گذشت ۶ سال و در بررسی حاضر تنها افزایشی حدود یک در صد در گونه *Salsola rigida* مشاهده می‌گردد که به نظر می‌رسد بخشی

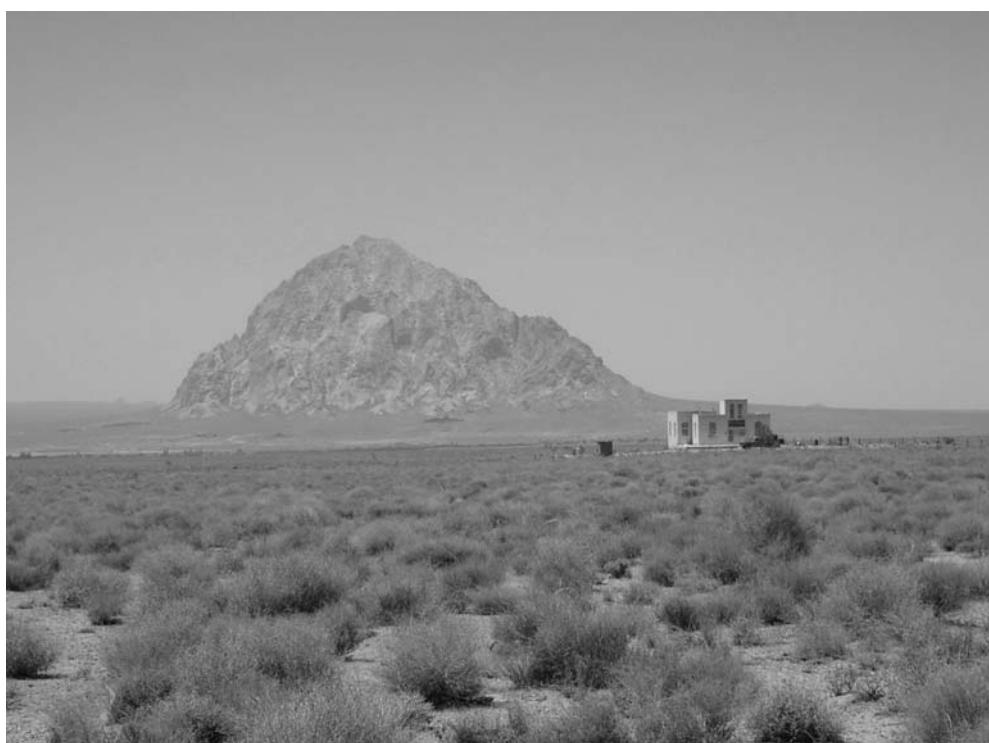
اما چنین پدیده ای در مناطق استپی، به ویژه در شرایط مشابه منطقه تحت بررسی با متوسط بارندگی کمتر از ۱۵۰ میلیمتر به کندی صورت گرفته و قرق افزایش چشمگیری بر کل پوشش زنده عرصه نمی‌گذارد.

قرق بر ترکیب گیاهان مرتعی و تغییر نوع پوشش گیاهان عرصه نقشی اساسی ایفا نموده است. به طور کلی تحت تاثیر قرق، دو گونه خوشخوارک *Salsola rigida* و *Stipa barbata* در عرصه توسعه یافته است. افزایش حضور گیاهان خوشخوارک *Salsola laricina* و *Stipa hohenacheriana* در قرق رو دشور (اکبرزاده، ۱۳۸۴) و گراسهای دائمی *Stipa barbata* و *Stipa arabica* در قرق مراتع استپی ندوشن یزد (با غستنی میدی، ۱۳۷۲) نیز گزارش شده است. پوشش *Stipa barbata* طی دوره ۱۹ ساله قرق عرصه یک در صد افزایش یافته است. در حالی که این افزایش بر روی گونه‌های استپیا در قرق ندوشن حدود ۳ در صد و در قرق رو دشور حدود ۴ در صد بوده است. با افزایش میزان بارندگی در منطقه استپی بر در صد پوشش و به ویژه بر سهم جنس *stipa* در ترکیب تولید سالانه افزوده می‌شود. اکبرزاده (۱۳۸۴) کاهش گیاهان بوته‌ای و افزایش در میزان گندمیان را از جمله آثار مثبت قرق در مراتع استپی رو دشور با بارندگی حدود ۲۰۰ میلیمتر در سال اعلام می‌دارد. هر چند مقدار افزایش گونه *Stipa barbata* در مراتع استپی منطقه ندوشن بیش از مراتع منطقه نیر با بارندگی متوسط ۱۳۰ میلیمتر در سال بوده است، ولی در هر دو شرایط غلبه گیاهان گراس بر بوته‌ای‌ها رخ نداده است و نتایج حاصل از این پژوهش با اثرات قرق در مراتع واجد بارندگی سالانه بالای ۲۰۰ میلیمتر یکی نیست. زیرا افزون بر کمبود بارندگی سالانه، نوسانهای آنها در مناطق خشک زیاد بوده و این تغییرات بر رشد و گسترش گراسها اثرات محدوده کننده می‌گذارد. با بروز خشکسالی‌ها از فراوانی این گونه به شدت کاسته شده، در حالی که گیاهان بوته‌ای در شرایط مشابه با تغییرات کمتری

پوشش گیاهی در مناطق خشک به کنای بروز می‌یابد (ارزانی و همکاران، ۱۳۷۸، ارزانی و همکاران، ۱۳۸۴، باگستانی میبدی، ۱۳۷۲). حتی در مراتع نیمه‌استپی سمنان نیز در یک دوره ۱۳ ساله تغییرات ناچیزی در پوشش گیاهی داخل و خارج قرق رخ داده است (موسوی، ۱۳۸۰). در برخی از مراتع تخریب شده، پایه‌های تغییر شکل یافته‌ای از گونه‌های خوشخوارک دیده می‌شوند. حذف چرا طی یک دوره ۵ تا ۱۰ ساله در بازیافت و گسترش این گیاهان موثرخواهد بود. در چنین شرایطی ممکن است بذرهای تولیدی سالهای گذشته این گیاهان نیز در خاک مراتع وجود داشته باشد که با کسب رطوبت در سالهای مساعد سبز شوند (علیزاده، ۱۳۸۴). ولی در صورت حذف کامل گیاهان مرغوب، بازگشت به کلیماکس با عمل قرق میسر نیست و یا حداقل به زمان بسیار طولانی نیاز دارد که در آن صورت نیز کاربری محدود در سطوح اجرایی خواهد داشت. در چنین شرایطی بهره برداری بهینه از پوشش گیاهی موجود عرصه در خور توجه خواهد بود. در این راستا مقدم (۱۳۷۷) نیز تأکید دارد که در مواردی انتشار گیاهان مهاجم در عرصه به اندازه‌ای است که امکان استقرار گیاهان مرحله کلیماکس عملی به نظر نمی‌رسد و یا اینکه از لحاظ اقتصادی نمی‌توان اقدام به آن را توجیه کرد. بنابراین توصیه می‌گردد، پس از بررسی دقیق وضعیت فعلی و تشخیص استعدادهای بالقوه در مراتع مناطق خشک، درباره اعمال قرق عرصه تصمیم گیری شود.

از این افزایش نیز متأثر از نوسانهای زیاد بارندگی در دو سال مذکور باشد، زیرا بارندگی منطقه در دو سال ۱۳۷۷ و ۱۳۸۳ به ترتیب برابر ۸۵ و ۲۰۸ میلیمتر بوده است. با مقایسه این دو بررسی، میزان تغییرات بروز یافته بر روی سه گونه نامرغوب *Scariola orientalis*، *Noaea mucronata* و *Launaea acanthodes* در این دوره ۶ ساله نیز حدود یک درصد بوده است. این نتایج مؤید کند بودن روند تغییرات پوشش گیاهی در مراتع مناطق خشک می‌باشد که توسط محققان مختلف مختلف نیز مورد تأکید قرار گرفته است (West & et al., 1995, O.Connor & Raux, 1994, Walker, 1988, Sharp & et al., 1990, Yorks & et al., 1992). آگاهی از حداقل تغییرات ممکن متأثر از قرق بر پوشش گیاهی این عرصه و دوره انتظار دستیابی به آن مستلزم ادامه پژوهش در این رویشگاه می‌باشد. علاوه بر آن احتمال می‌رود که پدیده حذف کامل گیاهان مذکور تنها با قرق مراتع میسر نگردد. در تأیید این موضوع Smith (1975) طی بررسی اثرات قرق طی دوره ۲۸ ساله در گراس‌لند بیابانی آریزونا و Noor و همکاران (1991) در بررسی ۶ ساله مراتع پاکستان، افزون بر قرق، اعمال دخالت‌های مستقیم انسان را جهت ایجاد تغییرات در پوشش گیاهی مراتع تخریب شده لازم می‌دانند.

اعمال قرق در سطوح اجرایی با مشکلات اقتصادی – اجتماعی زیادی همراه می‌باشد. در توسعه پایدار مراتع مناطق خشک، راهکارهای مدیریتی خاصی لازم است و نقش قرق در بهبود این مراتع به شدت تحت تاثیر ترکیب پوشش گیاهی فعلی عرصه می‌باشد. زیرا تغییرات بر

شکل ۱: نمای پوشش گیاهی عرصه در محدوده قرق شده ایستگاه تحقیقات مرتع نیر (تیر ۱۳۸۳)

شکل ۲: نمای پوشش گیاهی عرصه در محدوده خارج قرق ایستگاه تحقیقات مرتع نیر (تیر ۱۳۸۳)

- ۱۱-شیدایی، گ.، ۱۳۵۰. بررسی های مرتع و گیاهان علوفه ای ایران، سازمان جنگلها و مرتع کشور. دفتر فنی مرتع.
- ۱۲-علیزاده، ع.، ۱۳۸۴. مدیریت مرتع در مناطق خشک. مجله جنگل و مرتع، ۶۷: ۲۵-۲۷.
- ۱۳-مقدم، م. ر.، ۱۳۷۷. مرتع و مرتعداری. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۷۰ صفحه.
- ۱۴-موسوی، م. م.، ۱۳۸۰. بررسی اثر قرق بر روند تغییرات پوشش گیاهی و خاک در مرتع نیمه استپی رضآآباد سمنان. مجموعه مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتعداری در ایران، ۲۶۲-۲۵۴.
- ۱۵-وهابی، م. ر.، ۱۳۶۸. بررسی و مقایسه تغییرات پوشش گیاهی، ترکیب گیاهی، تولید علوفه و سرعت نفوذ آب در وضعیت های قرق و چرا در منطقه فریدن اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- 16-Gillen, R. L., Eckroat, J. A. and McCollum III, T., 2000. Vegetation response to stocking rate in southern mixed-grass prairie, *J. Range Mange.*, 53(5): 471-478.
- 17-Noor, M., Khan, M. and Nabi, G., 1991. Effects of 6 years livestock exclusion on palatable range vegetation of Banda shah kohat. *Pakistan Journal of Forestry*, 41(3): 126-129.
- 18-O. Connor, T. G. and Raux, P. W., 1995. Vegetation changes (1949-71) in a semi-arid, grassy dwarf shrublands in the karoo, South Africa: Influence of rainfall variability and grazing by sheep, *J. Applied Ecology*, 32: 612- 626.
- 19-Sharp, L. A., Sanders, K. and Rimber, N., 1990. Forty years of change in a shadscale stands in Idaho. *Rangelands*, 12:313-328.
- 20-Smith, D. A. and Schmutz, E. M., 1975. Vegetative changes on protected versus grazed desert grassland ranges in Arizona, *J. Range Mange.*, 28(6): 453-458.
- 21-Walker, B.H., 1988. Autecology, synecology, climate and livestock as agents of rangeland dynamic. *Aust. Rangeland J.*, 10: 65-75.
- 22-West, N.E., Provenza, F. D., Johnson, P. S. and Owens, K., 1984. Vegetation change after 13 years of livestock grazing exclusion on sagebrush semi desert in west central Utah. *J. Range Mange.*, 37(3) : 262-264.
- 23-Yorks, T. P., West, N.E. and Capels, K.M., 1992. Vegetation differences in desert shrublands of western Utah, spine valley between 1933 and 1989. *J. Range Mange.*, 45(6): 569-577.

منابع مورد استفاده

- ۱- آقا جانلو، ف. و موسوی، ا.، ۱۳۸۴. بررسی تأثیر قرق در تغییرات کمی و کیفی پوشش گیاهی مرتع زنجان (۸۱-۱۳۶۴). مجله جنگل و مرتع، ۶۷: ۸۶-۸۹.
- ۲- ارزانی، ح.، فتاحی، م. و اختصاصی م. ر.، ۱۳۷۸. بررسی روند کمی و کیفی تغییرات پوشش گیاهی در مرتع پشتکوه یزد در طی گذشته (۱۳۶۵-۷۷). مجله پژوهش و سازندگی، ۴۴: ۳۵-۳۱.
- ۳- ارزانی، ح.، عبدالهی، ح.، فرجبور، م.، عظیمی، م.، حعفری، ع. و معلمی، م.، ۱۳۸۴. بررسی روند تغییرات وضعیت مرتع در یک دوره ۵ ساله در استان یزد. *فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان ایران*, ۱۲(۲): ۲۸۳-۲۶۳.
- ۴- اکبرزاده، م.، ۱۳۸۴. بررسی تغییرات پوشش گیاهی در داخل و خارج قرق رود شور. *فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان ایران*, ۱۲: ۱۸۸-۱۶۷.
- ۵- باگستانی میدی، ن.، ۱۳۷۲. بررسی اکولوژیکی مرتع گیاهی با توجه به واحدهای ژئوفولوژی و خاک در حوزه ندوشن استان یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- ۶- باگستانی میدی، ن.، ۱۳۷۵. روابط پوشش گیاهی و خاک در اراضی مرتعی مناطق خشک و نیمه خشک (ترجمه). نشریه شماره ۱۴۶-۱۳۷۵ موسسه تحقیقات جنگلها و مرتع، تهران، ۴۶ صفحه.
- ۷- باگستانی میدی، ن.، ۱۳۸۴. زمان و میزان بهره برداری در مرتع مناطق خشک با توجه به رژیم بارندگی، اولین همایش مدیریت مرتع مناطق خشک، سازمان جنگلها و مرتع.
- ۸- باگستانی میدی، ن. و ارزانی، ح.، ۱۳۸۴. مقابله خوشخوارکی گونه های مرتعی و رفتار چرایی بز در مرتع پشتکوه استان یزد. مجله منابع طبیعی ایران، ۴(۵۸): ۹۲۰-۹۰۹.
- ۹- خلیلی، ع.، ۱۳۶۰. شناخت اقلیمی استان یزد. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۱۶ صفحه.
- ۱۰-شیدایی، گ.، ۱۳۴۸. توسعه و اصلاح مرتع ایران از طریق مطالعات بتانیکی و اکولوژیکی. وزارت منابع طبیعی، ۲۱۹ صفحه.

Effects of 2-decade livestock exclusion on vegetation changes in steppic rangelands of Yazd province

N. Baghestani Maybodi¹ , M. T. Zare ² and J. abdollahi ³

1 Assistant Prof., Yazd Agricultural and Natural resources Research Center, Yazd, Iran.
E.mail: n_baghestani@yahoo.com

2 Senior Expert of Range Management, Yazd Agricultural and Natural resources Research Center, Yazd, Iran.

3 Scientific Member, Yazd Agricultural and Natural resources Research Center, Yazd, Iran.

Abstract

Study over vegetation on grazed and ungrazed rangelands is significant for range management, thus the effects of 2-decade exclusion on vegetation of steppic rangelands in Nir range research station were studied. Three 7.5-hectare experimental plots were selected inside and outside of the exclosure. Exclosure site had not been grazed from 1986 to 2004. The adjacent site was continuously grazed at the same time. Cover estimated on quadrates and forage yield were measured by clipping and weighting method. Data were analyzed by t-test method. Results showed that cover, density and yield of *Salsola rigida* and *Stipa barbata* increased significantly inside exclosure ($p<0.01$), but it was not significantly different in *Artemisia sieberi* ($p>0.05$). Cover, density and yield of *Scariola orientalis*, *Launaea acanthodes* and *Noaea mucronata* were greater in grazed area, but only the yield of first species, density of second species and cover and density of third species were significantly high ($p<0.05$). Two-decade protection from grazing showed that vegetation trend is very slow in arid rangelands.

Key words: Exclosure, steppic range, arid zone, desirable plants, undesirable plants, grazing, Yazd